

ΕΘΝΙΚΟ ΜΕΤΣΟΒΙΟ ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟ
ΣΧΟΛΗ ΜΕΤΑΛΛΕΙΟΛΟΓΩΝ - ΜΕΤΑΛΛΟΥΡΓΩΝ ΜΗΧΑΝΙΚΩΝ
ΚΟΣΜΗΤΟΡΑΣ

Αριθ. Πρωτ. 40483

Αθήνα, 1/9/25

Ψήφισμα

Η Γ.Σ. της Σχολής Μεταλλειολόγων-Μεταλλουργών (ΜΜΜ) του ΕΜΠ (συνεδρίαση 28-8-2025) συζήτησε τις διατάξεις του Μέρους Γ' «Ενίσχυση της ασφάλειας στα Ανώτατα Εκπαιδευτικά Ιδρύματα - Τροποποίηση ν. 4957/2022 - Τροποποίηση ποινικού κώδικα» και του Κεφαλαίου Β' του Μέρους Ε' «Ρύθμιση ζητημάτων πρωτοβάθμιας, δευτεροβάθμιας και τριτοβάθμιας εκπαίδευσης και φορέων αρμοδιότητας του Υπουργείου Παιδείας, Θρησκευμάτων και Αθλητισμού» του Ν. 5224/2025, ο οποίος ψηφίστηκε εν μέσω θέρους και παρά τις σοβαρές ενστάσεις – ως προς τις συγκεκριμένες διατάξεις – από θεσμικούς φορείς της ακαδημαϊκής κοινότητας.

Όσον αφορά στις διατάξεις του Μέρους Γ':

Οι συγκεκριμένες διατάξεις εισάγουν ένα πλαίσιο υπερβολικής ποινικοποίησης, με ακραία κατασταλτικά μέτρα. Επιπρόσθετα, ορισμένες διατάξεις είναι αόριστες και αφήνουν σημαντικά περιθώρια καταχρηστικής ερμηνείας, στοχοποιώντας ευθέως όχι μόνο κάθε μορφή συλλογικής διεκδίκησης αλλά ακόμη και την ελεύθερη έκφραση γνώμης, μέσα από την τροποποίηση του Ποινικού Κώδικα και την εισαγωγή ιδιώνυμων αδικημάτων. Είναι χαρακτηριστικό ότι, το πλαίσιο της πειθαρχικής ευθύνης καλύπτει πτυχές της διοικητικής συμπεριφοράς των μελών ΔΕΠ, ΕΔΙΠ και ΕΤΕΠ και προβλέπει την υποχρέωση αποζημίωσης του ΑΕΙ σε ζημιά που προκλήθηκε σε εξοπλισμό όχι από πρόθεση αλλά ακόμη και από αμέλεια! Τέλος, διατάξεις που αφορούν σε συστήματα ασφάλειας (π.χ. μέσα επιτήρησης, συστήματα ελέγχου και ταυτοποίησης εισόδου, κλπ.), αναμένεται να πυροδοτήσουν εύλογες αντιδράσεις και αχρείαστες ενστάσεις, ενώ θα έχουν αμφισβητούμενα οφέλη. Τα περιστατικά βίας και παραβατικότητας εντός των ελληνικών πανεπιστημίων είναι σποραδικά και, σε κάθε περίπτωση, αποτελούν ένα σύνθετο κοινωνικό φαινόμενο που απαιτεί επιστημονική ανάλυση, πολιτικές πρόληψης και συστηματική δράση, και όχι ακραία μέτρα καταστολής.

Όσον αφορά στις διατάξεις του Κεφαλαίου Β' του Μέρους Ε':

Οι τελικές διατάξεις του Ν. 5224/2025 για την ανώτατη διάρκεια φοίτησης κρίνονται ανεπαρκείς. Οι αλλαγές που έγιναν στο Ν. 4957/2022 εξακολουθούν να έχουν οριζόντιο χαρακτήρα και δεν αναγνωρίζουν ακαδημαϊκές ιδιαιτερότητες και διαφοροποιήσεις μεταξύ Ιδρυμάτων ή ακόμη και Σχολών ή Τμημάτων. Αντίστοιχης φύσης προβλήματα εντοπίζονται και στις διατάξεις που αφορούν στο δικαίωμα μερικής φοίτησης. Το θέμα των «αιώνιων» φοιτητών δεν αποτελεί, όπως στερεοτυπικά αναφέρεται, μια ελληνική ιδιομορφία. Είναι ένα υπαρκτό πρόβλημα σε πολλές χώρες (μάλιστα με χειρότερα, σε ορισμένες περιπτώσεις, ποσοστά αποφοίτησης εντός της κανονικής διάρκειας σπουδών σε σύγκριση με την Ελλάδα). Από το νόμο απουσιάζουν πρόνοιες που να αφορούν στη διερεύνηση, αντιμετώπιση και θεραπεία των αιτιών του φαινομένου της επιμήκυνσης των σπουδών.

Συμπερασματικά, για μια ακόμη φορά, ψηφίζεται ένας νόμος που αφορά σε κρίσιμες πτυχές της λειτουργίας των πανεπιστημίων, χωρίς να έχει προηγηθεί ουσιαστικός διάλογος με τους θεσμικούς φορείς της ακαδημαϊκής κοινότητας, με σαφή επικοινωνιακή στόχευση. Συγκεκριμένες διατάξεις καταργούν στην πράξη το αυτοδιοίκητο και τη δημοκρατική και εύρυθμη λειτουργία του δημόσιου πανεπιστημίου και ουδόλως αντιμετωπίζουν τα πραγματικά λειτουργικά προβλήματα που σχετίζονται με την ελλιπή συντήρηση των κτηριακών υποδομών και του επιστημονικού εξοπλισμού τους εξαιτίας της χρόνιας υποχρηματοδότησης και την υποστελέχωση. Προκαλεί μάλιστα εντύπωση το γεγονός ότι, η προσπάθεια υπερπροβολής των ζητημάτων ασφάλειας και επιμήκυνσης σπουδών στα δημόσια πανεπιστήμια συμπίπτει με την απαράδεκτη χαλάρωση των απαιτήσεων αδειοδότησης των παραρτημάτων των ξένων πανεπιστημίων, σε διατάξεις του ίδιου νόμου.

Ο Κοσμήτορας

Δ. Δαμίγος

Καθηγητής